Новыя паслугі

КУЛОН ХУТКАГА РЭАГАВАННЯ

Персанальная медыцынская сігналізацыя дапаможа пажылым

У наступным годзе Мінгарвыканкам плануе ўкараніць дадатковую меру сацыяльнай падтрымкі ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны — паслугу выкліку экстраннай дапамогі спецыяльнай мабільнай універсальнай прыладай. Гэта так званы дыстанцыйны патранаж дома.

У сувязі з гэтым камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне і камітэт па ахове здароўя Мінгарвыканкама, а таксама Мінскае гарадское ўпраўленне МНС сумесна з ветэранамі вайны і працы пратэсціравалі дадзены сэрвіс ад цэнтра дапамогі «Лінія жыцця 24», каб праверыць якасць паслугі. Удзел у пілотным праекце прынялі пажылыя маламабільныя, адзінокія або адзінока пражываючыя людзі.

Персанальная медыцынская сігналізацыя «Лінія жыцця 24» — гэта сістэма маніторынгу і экстраннага выкліку дапамогі для пажылых людзей. Яна ўяўляе сабой спецыяльны кулон, адзін націск на які дазваляе чалавеку не толькі падаць сігнал SOS, але і пагаварыць з аператарам. Убудаваны модуль GPS (геалакацыя) можа вызначыць, дзе пенсіянер знаходзіцца, а адмысловы датчык падзення паведаміць, што з чалавекам нешта здарылася, калі ён сам не ў сілах нічога сказаць, напрыклад страціў прытомнасць.

Як паказвае практыка, большасць няшчасных выпадкаў з пажылымі людзьмі здараецца, калі яны знаходзяцца адны, без сведак. Старому складана, а часта і проста немагчыма пры гэтым дацягнуцца да тэлефона, а непрытомны чалавек сам сабе дапамагчы не можа. Між тым медыкі добра ведаюць, што ў выпадку інсульту ці інфаркту вельмі важна аказаць медыцынскую дапамогу як мага хутчэй — гэта так званае правіла залатой гадзіны. Тады імавернасць ускладненняў і смерці зніжаецца ў пяць разоў — так сцвярджае сусветная статыстыка.

На «Лініі жыцця 24» кругласутачна дзяжурыць аператар з медыцынскай адукацыяй і практычным вопытам працы ў медыцынскіх установах. Ён вызначае прычыну выкліку, а калі чалавек знаходзіцца без прытомнасці, то па яго месцазнаходжанні (якое, нагадаем, аўтаматычна вызначае функцыя геалакацыі) накіроўвае неабходную дапамогу, перш за ўсё «хуткую». Пры неабходнасці таксама далучае МНС, міліцыю і іншыя службы, паведаміўшы ўсю патрэбную інфармацыю аб абаненце (яна ўжо захоўваецца ў базе даных, бо з уладальнікам «трывожнай кнопкі» або яго найбліжэйшымі сваякамі папярэдне заключаецца дагавор аб абслугоўванні).

Аператар таксама кантралюе, каб выклік прынялі ў хуткай дапамозе ці іншай экстраннай службе і накіравалі сваіх спецыялістаў, дыстанцыйна трымае сувязь з пацыентам да іх прыезду, падтрымлівае яго псіхалагічна, затым даведваецца, у якую бальніцу чалавека адвезлі ці якая іншая дапамога была аказана, і перадае інфармацыю аб гэтым яго сваякам.

— Дадзены сэрвіс арыентаваны на пажылых, людзей з хранічнымі захворваннямі, у якіх існуе рызыка рэзкага пагаршэння самаадчування аж да страты прытомнасці, інвалідаў, адзінокіх, якім важна адчуванне дапамогі і падтрымкі ў экстраннай сітуацыі, — адзначае **адзін з заснавальнікаў цэнтра дапамогі «Лінія жыцця 24» Уладзімір КАЗАКОЎ.** — Акрамя таго, сэрвіс проста неабходны людзям, якія пакутуюць на дэменцыю, бо дазваляе аператыўна і з высокай дакладнасцю вызначаць месцазнаходжанне чалавека, які мог згубіцца з-за правалу ў памяці.

Падобныя службы догляду пажылых людзей і асоб з хранічнымі захворваннямі ўжо каля 30 гадоў паспяхова працуюць у многіх краінах свету. І іх папулярнасць расце з кожным годам. На Захадзе лічаць кожную капейку і разумеюць, што інсульт ці інфаркт, які пачынаюць лячыць са спазненнем, выліваецца ў значныя сумы грошай — і для саміх людзей, і для дзяржавы, і гэта ўжо не кажучы пра іншыя, нематэрыяльныя страты.

Уладзімір Казакоў упэўнены, што праекты, падобныя да «Лініі жыцця 24», абавязаны імкнуцца да супрацоўніцтва з дзяржавай. «На развітых рынках такія сэрвісы існуюць галоўным чынам дзякуючы страхавой медыцыне, якая падтрымліваецца дзяржавай. Таму мы звярнуліся па падтрымку і працуем сумесна з камітэтам па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінгарвыканкама, — падзяліўся ён. — Паслуга выкліку экстраннай дапамогі праз мабільную ўніверсальную прыладу павысіць узровень бяспекі самастойнага пражывання ветэранаў і ў перспектыве зможа стаць адной з формаў сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, якія замяняюць стацыянар».

Святлана БУСЬКО.

Кантроль абароны правоў асуджаных актывізуецца

Магчымасць паведамляць пра жаданне наведваць установы крымінальна-выканаўчай сістэмы, а не чакаць дазволу на гэта, плануюць стварыць у Беларусі для членаў камісій грамадскага кантролю. Каб актывізаваць і ўдасканаліць дзейнасць такіх камісій, пашырыць іх паўнамоцтвы, у Міністэрстве юстыцыі сумесна з Саветам Еўропы правялі адпаведны семінар.

Назіральныя грамадскія камісіі створаны ў краіне на розных узроўнях больш як дзесяць гадоў таму з мэтай абароны правоў асуджаных. Яны фарміруюцца, дзейнічаюць і прымаюць рашэнні самастойна, акрэсліла **Алена КІРЫЧЭНКА, начальнік упраўлення па пытаннях некамерцыйных арганізацый Міністэрства юстыцыі Беларусі**:

— Мы імкнёмся ўдасканальваць і пашыраць паўнамоцтвы грамадскіх назіральных камісій. Па ініцыятыве міністэрства гадоў пяць таму, напрыклад, відазмянілі адну з нормаў пастановы Саўміна, якая рэгулюе дзейнасць грамадскіх камісій. Іх прадстаўнікам далі магчымасць гаварыць з асуджанымі без прысутнасці членаў адміністрацый гэтых устаноў. Было б няблага, каб назіральныя камісіі маглі наведваць арганізацыі крымінальна-выканаўчай сістэмы па паведамляльным прынцыпе, а не па дазвольным, як цяпер, бо бываюць жа і экстранныя выпадкі. Магчыма, камісіі змогуць фарміравацца і з членаў прафсаюзаў і праваабаронцаў, а не толькі грамадскіх аб'яднанняў, як цяпер.

Старшыня Рэспубліканскай грамадскай назіральнай камісіі Таццяна КРАЎЧАНКА запэўніла, што паўнамоцтваў ім збольшага хапае:

— Цяпер прыкладна за тыдзень да планаванага наведвання мы звяртаемся ў Дэпартамент выканання пакаранняў МУС і праз пару дзён атрымліваем адказ. У цэлым ніякіх перашкод па візітах у нас няма. Літаральна ўсё, што мы хацелі б паглядзець, бачым. Мы распрацавалі анкеты, якія раздаём асуджаным, і яны запаўняюць іх пры нас у адсутнасць кіраўнікоў крымінальных устаноў.

Летась члены назіральных камісій розных узроўняў наведалі 22 крымінальныя ўстановы, заўважыў **Алег СЛІЖЭЎСКІ, міністр юстыцыі Беларусі**:

— Падчас азнаямленчых гутарак уздымаюцца пытанні функцыянавання ўстаноў, умоў адбывання пакарання асуджанымі, медыка-санітарнага стану, арганізацыі вольнага часу і навучання, культурнага і працоўнага выхавання. Члены камісій наведваюць усе памяшканні, дзе размешчаны асуджаныя. Цяпер распрацоўваецца рэгламент работы грамадскіх назіральных камісій.

Дзякуючы прапановам камісій асуджаныя змаглі, напрыклад, дыстанцыйна атрымліваць адукацыю ў розных установах. А практыка работы такога грамадскага кантролю паказала неабходнасць вывучэння і магчымай рэалізацыі сучаснага замежнага вопыту ў гэтай сферы ў Беларусі.

Ірына СІДАРОК.

Добрая справа

ТЫ НЕ АДЗІН...

У Мінскім раёне ветэранаў апякуюць талакой

Тут пражывае больш за 30 тысяч пенсіянераў, у тым ліку 12 інвалідаў і 63 удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны, 8 жыхароў блакаднага Ленінграда, 149 былых вязняў фашысцкіх лагераў, 126 з іх — непаўналетнія вязні. Яны мудрыя, але часам бездапаможныя. Ёсць і адзінокія. У некаторых няма нікога, хто б мог аб іх паклапаціцца. У многіх не стае ні сіл, ні здароўя, каб выйсці з дома і дайсці да магазіна. У Мінскім раёне робяць усё неабходнае, каб падтрымаць гэтых людзей, дапамагчы ў вырашэнні жыццёвых і бытавых пытанняў.

— Наша арганізацыя працуе ў адной звязцы з райвыканкамам, раённым Саветам дэпутатаў, упраўленнем па надзвычайных сітуацыях, тэрытарыяльным цэнтрам сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, прафсаюзамі, дэпутатамі ўсіх узроўняў. Асабліва цесна ўзаемадзейнічаем з сельвыканкамамі, — расказаў **старшыня Мінскай раённай арганізацыі ветэранаў Анатоль МАІСЕЕЎ**. — У нас 22 ветэраны выбраны дэпутатамі сельскіх Саветаў і раённага Савета, многія — старасты вёсак. Разам з камісіяй сельвыканкамаў прадстаўнікі арганізацыі ўдзельнічаюць у абследаванні жыллёва-бытавых і матэрыяльных умоў ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны і асоб, якія да іх прыраўнаваныя.

У пасяджэннях Савета прэзідыума ветэранскай арганізацыі, што праходзяць з выездам на месца, прымаюць удзел дэпутаты раённага і абласнога Саветаў, Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі, усе зацікаўленыя службы і структуры. Такое мерапрыемства прайшло ў Шаршунскім сельсавеце. На ім абмеркавалі жыццёва важныя для пажылых людзей сельскай мясцовасці пытанні: пажарнай бяспекі, забяспечанасці палівам.

У сельсавеце налічваецца 430 пенсіянераў, у тым ліку адзін удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, адзін вязень канцэнтрацыйнага лагера, 10 адзінокіх і 196 адзінока пражываючых грамадзян. Сёлета бясплатна завезлі дровы былому вязню Марыі Іванаўне Богдан, а работнікі камунальнага ўнітарнага прадпрыемства пры сельвыканкаме іх пасеклі і склалі. Астатнія могуць набыць дровы па льготнай цане, паколькі на тэрыторыі сельсавета ёсць лясніцтва. Пры мясцовым сельвыканкаме існуе таксама камісія па праверцы стану дамоў. Усім грамадзянам, якія адносяцца да ветэранскай арганізацыі, устаноўлены пажарныя апавяшчальнікі, людзям нагадваюць аб правілах пажарнай бяспекі.

— Сёлета 57 адзінокім і 28 інвалідам Вялікай Айчыннай вайны і па агульным захворванні ўстанавілі бясплатна пажарныя апавяшчальнікі, пяці інвалідам і сямі ўдзельнікам вайны адрамантавалі печы, — працягвае Анатоль Міхайлавіч. — Нам дапамагаюць сельскія Саветы дэпутатаў, дзе вельмі ўважліва ставяцца да пажылых людзей. Падтрымліваюць ветэранаў вайны і працы кіраўнікі шмат якіх прадпрыемстваў, дзе некалі яны працавалі. Генеральны дырэктар агракамбіната «Ждановічы» Рыгор Чуйко забяспечвае ветэранаў гароднінай. Прадпрымальнік з Калодзішчаў Іван Сачышын да Дня Перамогі выдзеліў 12 удзельнікам вайны па 200 рублёў і па прадуктовым наборы. Такую дапамогу мужчына аказвае штогод. Дарэчы, ён дэпутат Мінскага абласнога Савета.

Дырэктар адкрытага акцыянернага таварыства «Рапс» Міхаіл Ламака родам з Крупіцы, добра ведае ўсіх ветэранаў. Калі ёсць патрэба — дапамагае нават ім матэрыяльна, а яшчэ рэгулярна возіць іх на экскурсіі.

Штогод медыцынскія ўстановы праводзяць комплексныя агляды інвалідаў і ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны і асоб, прыроўненых да іх. Вялікую ўвагу гэтым пытанням удзяляюць у Мінскай цэнтральнай раённай бальніцы.

Дарэчы, падчас пасяджэння ў Шаршунах намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па ахове здароўя, фізічнай культуры, сямейнай і маладзёжнай палітыцы Нацыянальнага сходу Беларусі Валянціна Курсевіч таксама звярнула ўвагу на пытанні медыцынскага забеспячэння ветэранаў і пенсіянераў:

— Кожны год мы імкнёмся рабіць як мага больш для гэтай катэгорыі грамадзян. Што датычыцца сацыяльных ільгот і гарантый, то яны прадугледжаны на заканадаўчым узроўні. Ветэранам, у прыватнасці гарантавана бясплатнае забеспячэнне лекамі, выраб зубных пратэзаў і шмат чаго іншага.

Валянціна Вацлаваўна высока ацаніла работу Мінскай раённай арганізацыі ветэранаў:

— Я лічу, што гэтая структура займае дастойнае месца ў краіне і сумленна выконвае свае задачы. Ветэраны зрабілі для нас вельмі шмат, і мы павінны з удзячнасцю да іх ставіцца.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.